գիտեմ, բայց բռնաւորաց եւ աւազակապետաց ո՛չ երբեք. ինք թող ընտրէի եւ լինի ինձ հետ որն որ ուզէ:

Երբ թշնամի եւ դաւաճան ամէնքն անհետացան, ինքնիրեն կ'ըսէր Գուրգէն.

— Ես այն մարդը չեմ՝ ինչ որ պէտք էր լինիլ. հիմա Յովնան եթէ լինէր այդ անպիտանները չէր արձակէր, վասնզի վաղը դոքա դարձեալ ազդին թշնամեաց հետ կրնան միանալ եւ վնասել: Ոչ ոքէ լուր չի կայ. սմբատ ձայն չի հանէր, իմ ղրկած նուիրակս դեռ չի դարձաւ, Խոսրով չերեւար, այդ խոհեմ եւ պատուական մարդը ինձի շատ հարկաւոր էր, վասնզի իւր խորհրդոց պէտքը կը զգամ: